

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 ianuarie 2018, declarat de inculpatul

Șcerbani Roman XXXXXX.

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>17.07.2017 – 16.10.2017,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>06.11.2017 – 24.01.2018,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>27.01.2020 – 18.03.2020.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia din 16 octombrie 2017, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Șcerbani Roman a fost condamnat în baza art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, la 4 ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, *prin adăugirea parțială a pedepsei neexecutate* aplicate prin sentința Judecătorei Drochia din 06.06.2017, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 7 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 16.10.2019, cu includerea duratei pedepsei executate de la 06.06.2017 până la 16.10.2019.

2. Instanța de fond a constatat că la 13 iunie 2016, în jurul orei 05.50, inculpatul Șcerbani R., aflându-se în XXXXXX, XXXXXX, fiind în stare de ebrietate, intenționat, având scopul de răzbunare și de sistare a activității de serviciu față de OUP a SUP a IP Glodeni, Pușcaș V. care, fiind o persoană cu funcție de răspundere cu atribuții de prevenire și curmare a infracțiunilor și care încerca să-l liniștească și să curme acțiunile violente, l-a numit pe ultimul cu cuvinte necenzurate, manifestând un comportament neadecvat, iar în timp ce Pușcaș V. continua să-l liniștească, propunându-i să treacă examinarea medicală de stabilire a stării de ebrietate și naturii ei, Șcerbani R. a opus rezistență lui Pușcaș V., încercând să-i deterioreze uniforma de serviciu, după care i-a aplicat acestuia o lovitură cu pumnul în regiunea ochiului stâng, ca urmare cauzându-i lui Pușcaș V., conform raportului de constatare medico-legală nr. 89 din 13.06.2016, vătămări corporale neînsemnate sub formă de echimoze.

Ulterior, ca rezultat al agravării stării sănătății, Pușcaș V. s-a adresat după ajutor medical către Instituția medico-sanitară publică Spitalul clinic Republican, aflându-se la tratament în secția oftalmologie în perioada 03.10.2016 - 12.10.2016 și 27.02.2017 – 02.03.2017, acestuia fiindu-i efectuate câteva intervenții chirurgicale la ochiul stâng din cauza diagnozei OS decolare de retină regnatogenă cu PNR. Cataractă post traumatică.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 83-D din 28.03.2017, potrivit fișei medicale a bolnavului de staționar nr. 21828 și nr. 4543 din IMSP Spitalul Clinic Republican, la Pușcaș V. se determină decolare de retină post traumatică cu implant PNR a ochiului stâng, cataractă post traumatică cu scădere de vedere până la 90%, care au fost cauzate în urma acțiunii traumatice a unui corp dur contondent, posibil în timpul și circumstanțele indicate și condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și, în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare corporală medie. La moment capacitatea vederii ochiului stâng este de 10%. Între trauma primită la 13.06.2016 și traumatismul constatat la 28.03.2017 este legătură directă. Provocarea vătămarilor corporale de sine stătător în cazul dat nu este posibilă. Vătămarile corporale depistate inițial la 13.06.2016 au fost provocate prin lovitura cu pumnul care, la moment, avea caracteristica unui corp vulnerabil dur contondent, având o suprafață limitată de acțiune. Concluzia efectuată, conform raportului de constatare medico-legală nr. 89 din 13.06.2016, de considerat neargumentată, fiindcă la momentul efectuării nu au fost luate în considerație consecințele suportate la 13.06.2016, care nu aveau semne clinice.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale pe care le recunoaște și asupra cărora nu are obiecții.

Dat fiind că aceste probe dovedesc vinovăția inculpatului, instanța i-a încadrat acțiunile pe art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, ca aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere în scopul sistării

activității ei de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont că inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă, care se pedepsește cu închisoare de la 4 la 8 ani, că circumstanțele atenuante fiind – recunoașterea vinovăției, căința sinceră, colaborarea cu organele de drept, cea agravantă fiind – săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate.

3. Procurorul în Procuratura raionului Glodeni, Valerian Junghină, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal la 5 ani și 4 luni închisoare, iar cu aplicarea art. 84 alin. (4) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 10 ani închisoare.

Apelantul a invocat că pedeapsa aplicată inculpatului nu este echitabilă în raport cu fapta comisă, precum și cu circumstanțele reale privind individualizarea pedepsei, și anume, comportamentul acestuia la momentul săvârșirii infracțiunii în privința unei persoane cu funcție de răspundere, instanța de fond aplicându-i o pedeapsă prea blândă.

3.1. A declarat apel și partea vătămată Pușcaș V., solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal la 5 ani și 4 luni închisoare, iar cu aplicarea art. 84 alin. (4) Cod penal, să-i fie aplicată pedeapsa definitivă de 10 ani închisoare.

Apelantul a indicat că pedeapsa aplicată inculpatului nu este echitabilă, nu va duce la reeducarea și corectarea acestuia, la restabilirea echității sociale, precum și la prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea lui.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 ianuarie 2018, pronunțată integral pe **14 februarie 2018**, apelurile au fost admise, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Șcerbani Roman a fost condamnat în baza art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal la 5 ani și 4 luni închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, *prin adăugirea parțială a pedepsei neexecutate* aplicate prin sentința Judecătoriei Drochia din 06.06.2017, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 9 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 24.01.2018, cu includerea perioadei aflării în arest de la 06.06.2017 până la 24.01.2018.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond i-a aplicat pedeapsa inculpatului fără a ține cont de prevederile legale, precum și de circumstanțele cauzei, ori, pedeapsa nu corespunde caracterului și gradului de pericol social, personalității acestuia și atitudinii lui față de cele comise.

Totodată, instanța de fond a omis și faptul că inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă, iar din comportamentul și atitudinea lui, cu toate că a recunoscut vina în cele incriminate, rezultă că nu a conștientizat gravitatea și pericolul social al faptelor comise.

5. La **02 ianuarie 2020**, inculpatul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și *pronunțarea unei noi hotărâri în conformitate cu legislația în vigoare*.

Recurentul a invocat că instanțele de fond și de apel i-au aplicat o *pedeapsă tardivă, incompletă și cu abuz de serviciu*.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Însă, conform art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. Potrivit art. 231 alin. (3) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește. În corespundere cu art. 418 alin. (1), 338 alin. (2)-(4), 340 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel pronunță public dispozitivul hotărârii, fapt despre care se consemnează în procesul-verbal. Hotărârea motivată se pronunță la fel public, în termen de până la 30 de zile. Copia de pe hotărârea motivată se înmânează participanților prezenți la ședința de judecată. Participanților care nu s-au prezentat în ședința de judecată li se expediază, în termen de 3 zile, copia de pe hotărârea motivată.

Sub acest aspect se atestă că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel a pronunțat decizia motivată la 14 februarie 2018, în prezența inculpatului, care, potrivit semnăturii din recipisă, a primit o copie de pe hotărârea motivată în aceeași zi (*f.d. 173*).

Deci, decizia atacată a fost pronunțată în condițiile legii la 14 februarie 2018, iar termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar a expirat la sfârșitul zilei de 19 martie 2018.

Totodată, recursul ordinar a fost expediat, prin intermediul oficiului poștal, la 31 decembrie 2019 și înregistrat la Curtea Supremă de Justiție pe 02 ianuarie 2020, adică peste termenul prevăzut de lege (*f.d. 196, 199, pct. 5. din decizie*).

Alte informații cu privire la data depunerii recursului respectiv în instanța de recurs nu există nici în dosar și nici în recursul nominalizat.

Este de menționat că art. 422 Cod de procedură penală, nu prevede repunerea în termen a recursului ordinar, nici o altă procedură legală de a calcula termenul de recurs decât de la data pronunțării deciziei motivate, iar art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală prescrie expres că în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Prin urmare, durata termenului de recurs este stabilită prin lege. Acest termen nu poate fi prelungit sau scurtat de instanța de judecată. El este absolut, are un caracter imperativ și fatal, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este declarat peste termen.

Astfel, odată ce este declarat peste termen, recursul ordinar de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 2), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Șcerbani Roman XXXXX, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 ianuarie 2018, pe motiv că este declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 08 mai 2020.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun